

УЧИТЕЛКА.

Хайде, Софію, кажете на тѣзи господжицы, какво трѣбва да ся прави когато нѣкой научи, или чуетъ нѣкоя исторія.

СОФІЯ.

Вый ми казахте, че трѣбва да испытваме буда-лащини и добродѣтелствата на онѣзи, които сръщаме въ исторіи, щото да небы и ный да направимъ сжщитѣ погрѣшки, а да глѣдаме да извършваме тѣхнитѣ добродѣтелства.

УЧИТЕЛКА.

Най добъръ отговоръ, драга. Е! добръ. Еленко! коя полза ще извлѣчете отъ тази исторія?

ЕЛЕНКА.

Когато направя нѣкоя погрѣшка азъ нема да ся извинявамъ за нея, но щя искамъ прошка.

УЧИТЕЛКА.

И туй е най-добъръ отговоръ. Ами вый Вълкано?

ВЪЛКАНА.

Менъ когато дойде да помисля за да станя ласкомъ и непослулива, щя си помисля че е змѣята край мене, която мя съвѣтва на тѣзи работы и щя кажа: „махни ся зломысленице, азъ по-добрь обичамъ да бѣдѣ послулива Богу, нежели тебе.“

УЧИТЕЛКА.

Добро момиче сте като мислите тъй; а Гроздана що мисли?